

(Πληροφορεῖ τούτους, ὅτι ὁ καπουδάν Ἀβδουλάχ πασᾶς, ἀναφορικῶς πρὸς κληρονομικὴν διαφορὰν μεταξὺ χριστιανῶν, τοῦ ἐδήλωσεν :) « . . . ἀγκαλὰ καὶ ὁ πατριάρχης ἀνατρέπει τὴν διαθήκην, ἐγὼ δὲν δέχομαι ποτὲ νὰ ἀλλοιωθοῦν τὰ ἔθιμα τῶν ὑπὸ ἐμὲ χάσικων νησιῶν, ἀλλὰ θέλω νὰ τὰ διαφεντεύσω, ὅπου ἐπὶ τὰς ἡμέρας μου νὰ εἶναι ἀμετάτρεπτα τὰ ἔθιμά τους . . . Ἰδιαιτέρως μὲ ἐπρόσταξεν τὸ ὕψος του, νὰ σᾶς γράψω διὰ νὰ θεωρήσετε ταύτην τὴν διαφορὰν κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ ἀποφασίσετε ὅλον ἐκεῖνο, ὅπου εἶναι διωρισμένον εἰς τὰ τοιαῦτα ἐκ τοῦ ἔκπαλαι . . . Τὸ ὕψος του δὲν δέχεται ν' ἀνατραπῇ οὐδένα ἔθιμον τῆς πατρίδος καὶ εἶναι μέγας διαφεντευτὴς αὐτῶν, καθὼς δι' ἱεροῦ χατίου ἔχουν τὰ νησιά τὸ πριβελέγιον νὰ φυλάττωνται αἱ νομοθεσίαι τους ἀμετάβληται . . . ».

681

1819. Ἐγγραφον τοῦ δραγομάνου τοῦ στόλου Νικ. Μουρούζη, πρὸς
Ἵδρυας, ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου,
ἐν 25, τ. 6, σ. 126.

« . . . μετὰ σκέψεως ἐξετάσαντες τὰς ἐπὶ παρομοίας ὑποθέσεως νομικὰς διαταγὰς, μὴ ἀνε-
χόμενοι τὴν διάστρεφιν τῶν παρ' ὑμῖν ταπεινῶν ἐθίμων καὶ ὅλως ἔχοντες σκοπὸν καὶ βάσιν
νὰ διατηρῶνται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἡ εὐθυμία καὶ τὰ ἀρχαῖα τοπικὰ ἐκάστης νήσου
ἔθιμα . . . ».

682

1819. Ἐγκύλιος Νικ. Μουρούζη, δραγομάνου τοῦ στόλου, ἀπὸ 29 Ἰαν.,
πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἀναγγέλλουσα τὸν διορισμὸν του, ἐν
349, σ. 36–37.

« . . . ἀπαιτοῦντες καὶ τὴν παρ' ὑμῶν ἀμείβαν προθυμίαν καὶ ταχεῖαν μεθ' ὑποταγῆς
τελείας ἐκτέλεσιν τῶν προσκυνητῶν ἐπισημῶν κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον τοῦ ραγιαλικίου ὑμῖν
χρέος, ἐπομένως δὲ θέλομεν ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ διενεργοῦνται αἱ τε κοινὰ ὑμῶν καὶ μερι-
καὶ ὑποθέσεις καὶ ἀγωγὰι ἀπάντων, ὅσον τάχιστα καὶ μὲ τὴν ἀκριβεστάτην δικαιοσύνην,
διατηρουμένων καὶ τῶν τοπικῶν σας ἐθίμων, . . . σᾶς παραγγέλλομεν καὶ σᾶς συμβουλεύο-
μεν νὰ ἐπαγρυπνῆτε εἰς τὸ νὰ διενεργῇται ἐν ἐκάστη νήσῳ πᾶσα ἀκριβὴς διευθέτησις τοῦ
δικαίου, χωρὶς νὰ παρορῶνται οἱ ἀδύνατοι καὶ πτωχοί, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀνεκτὸν εἰς
ἡμᾶς . . . καὶ γράφοντες ἐλευθέρως περὶ πάσης κοινῆς καὶ ἰδίας ὑμῶν ὑποθέσεως . . . ».

683

1820. Βεβαίωσις ἐκ μέρους δύο συντύχων καὶ τοῦ κοινοῦ καγγελάρη τῆς
Ἵδρυας,
ἐν 25, τ. 6, σ. 385.

« . . . Ὅλα τὰ καπιτάλια τὰ ὁποῖα παραδίδονται ὑπὸ τοῦ παρτζινεβέλλου τοῦ καραβίου,
ἢ καλῶς εἰπεῖν, ὑπὸ τοῦ διοετόρου αὐτοῦ εἰς χεῖρας τοῦ καπιτάνου τοῦ καραβίου (συνί)σταν-
ται ἢ εἰς μίαν μόνην ἀπλὴν ἔγγραφον ἀπόδειξιν παρ' αὐτοῦ τοῦ καπιτάνου, ρετζεβούταν
καλουμένην, ἢ εἰς ἄλλην δόσιν καὶ λαβεῖν (δάρε, ἀβέρε, δηλαδή)· ἐν τῷ τακτικῷ δὲ βιβλια-
ριδίῳ οὐδεὶς συνήθισε νὰ ἀναγράψῃ αὐτά. Τοιαύτη συνήθεια ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πολιτείᾳ
ταύτῃ ».

